Lietas Nr. 11270015914
Lietas arhīva Nr. K19-0070-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2015.gada 16.februārī

Kuldīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
ar tiesas sēžu sekretāri Guna Bredovska
piedaloties prokurorei Gunai Lapsai

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. D/**, **personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas**.

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas bez nolūka tās realizēt, šādos apstākļos:

/pers. D/, būdams agrāk sodīts 2008. gada 20. martā Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem 1 mēnesi ar mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2008. gada 14. jūlijā, atbrīvots pirms termiņa 2013. gada 26. novembrī no Liepājas cietuma, neizciestais sods 1 gads 10 mēneši 5 dienas, neizciestās soda daļas laikā un neizciesta papildsoda- policijas kontroles laikā, 2014. gada 25. novembrī ap plkst. 20.00 no pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotas personas un precīzi nenoskaidrotā vietā Kuldīgā, bez nolūka realizēt, paša lietošanai neatļauti iegādājās un pēc tam glabāja cigarešu paciņā „BAYRON" sava apģērba- bikšu kreisajā priekšējā kabatā psihotropās vielas. 2014. gada 25. novembrī plkst. 20.20 Kuldīgā, uz ielas pie mājas /adrese/ sakarā ar aizdomām par nodarbošanos ar narkotisko vielu nelegālu apriti, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas inspektors, veicot **/pers. D/** administratīvo aizturēšanu un personas un viņa mantu apskati, atrada un izņēma divus vīstokļus ar 2,6701 gramiem dzeltenas krāsas pulverveida vielu, kas satur 14% jeb 0,3738 gramus aizliegto sevišķi bīstamo psihotropo vielu metamfetamīnu jeb savienojumu, kas atvasināts no l-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot vienu aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu, vielu grupā „Amfetamīni".

Tādējādi **/pers. D/** pārkāpa Latvijas Republikas likuma „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5. panta prasības, saskaņā ar kuru aizliegts audzēt, ražot, importēt, izplatīt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai 1. sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātiem noteikumiem Nr. 847 „Par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropām vielām un prekursoriem" metamfetamīns pieskaitāms pie aizliegtām sevišķi bīstamām psihotropām vielām (1. saraksts).

Saskaņā ar 2002. gada 24. oktobra likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību", 2. pielikumu «Kritēriji nelikumīgā apritē esošu narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori), iedalījumu apmēriem", sākot no 0,02 gramiem metamfetamīns sastāda nelielus apmērus. Tādējādi **/pers. D/** pārkāpa Latvijas Republikas likuma „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.panta prasības, saskaņā ar kuru aizliegts audzēt, ražot, importēt, izplatīt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai 1. sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Ar savām darbībām /pers. D/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un prokurores iztiesāšanā izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nav šaubu par apsūdzētā /pers. D/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tiesa uzskata, ka /pers. D/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar lietas materiāliem ir pierādīta pilnīgi, viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. D/ ir sodāms. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ dzimis /datums/, 7 klašu izglītība, neprecējies (lietas 34.lapa), no 2014.gada 29.janvara strādā SIA "Betta" par palīgu kokapstrādē, no šīs darba vietas raksturots pozitīvi – attiecības ar citiem uzņēmuma darbiniekiem draudzīgas, apsūdzētais ir izpalīdzīgs, nekādi pārkāpumi darba vietā nav konstatēti. /pers. D/ agrāk ir sodīts:

- 1996. gada 25. oktobrī Saldus rajona tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139. panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem

nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem;

- 1998. gada 12. janvārī Kurzemes apgabaltiesā pēc Latvijas Krimināl kodeksa 105. panta otrās daļas, 106. panta otrās daļas 4. punkta ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem;
- 2004. gada 13. jūlijā Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem;
- 2006. gada 27. oktobrī Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;
- 2008. gada 20. martā Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 176. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem 1 mēnesi ar mantas konfiskāciju, un policijas kontroli uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2008. gada 14. jūlijā, atbrīvots pirms termiņa no Liepājas cietuma 2013. gada 26. novembrī, neizciestais sods brīvības atņemšana 1 gads 10 mēneši 5 dienas (lietas 35.-39.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja ka viņa apgādībā ir viens nepilngadīgs bērns. Pēc apsūdzētā teiktā viņa ikmēneša ienākumi ir aptuveni EUR 500-600.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kuru paredzēta atbildība brīvības atņemšanas uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darbu vai naudas soda veidā un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Bez tam, par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu, ir atzīstams tas, ka /pers. D/ ir sekmējis citas personas smaga noziedzīga nodarījuma atklāšanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo noziedzīgo nodarījumu izskatāmajā lietā apsūdzētais ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam, tiesa izvērtēja prokurores viedokli par piespiedu darba noteikšanu 200 stundu apmērā. Prokurores viedoklim pretargumentus neizteica apsūdzētais, kurš savu aizstāvību tiesas sēdē īstenoja pats.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus par šo noziedzīgo nodarījumu, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais sods – piespiedu darbs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu tiesa atzīst par efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam /pers. D/. Tiesas izraudzītā soda veida piemērošanai nav objektīvu šķēršļu, jo apsūdzētais ir darba spējīga persona, fiziski vesels, ko viņš apliecināja tiesas sēdē. Piespiedu darbu kā sodu tiesa atzīst par atbilstošu izskatāmā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un apsūdzētā personībai. Piespiedu darbs ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāli izjūtams sods ar soda publiskuma elementu, lai sasniegtu spriedumā no likuma atreferēto krimināl soda mērķi.

Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētā naudas soda piemērošanai tiesa nekonstatē Krimināllikuma 41.panta ceturtajā daļā izvirzītos kritērijus apsūdzētā mantiskajam stāvoklim. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka izskatāmajā kriminālprocesā apsūdzētajam naudas sods nav piemērojams.

Savukārt brīvības atņemšanas sodu tiesa novērtē kā pārāk bargu izskatāmā noziedzīgā nodarījuma raksturam savstarpējā sakarībā ar apsūdzētā personību. Turklāt, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, brīvības atņemšanas sods par mazāk smagu noziegumu piemērojams tikai tajos gadījumos, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot piemērojamā soda – piespiedu darbi mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kā rezultātā sods nav nosakāms piespiedu darba soda likumā noteiktajā minimālajā apmērā. Vienlaikus, ņemot vērā apstākli, ka lietā tiek konstatēti arī divi atbildību mīkstinoši apstākļi, tiesa atzīst, ka piespiedu darba sods nav nosakāms arī pietuvināti šī soda veida maksimālajam apmēram.

Attiecībā uz Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā kā obligāti piemērojamo papildsodu – probācijas uzraudzību piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu (turpmāk tekstā – Pārejas noteikumi) 10.punktu, grozījumi Krimināllikuma 36.panta otrās daļas 5.punktā, 45.pantā, 52.panta pirmās daļas 3.punktā un 55.panta piektajā daļā par papildsoda — policijas kontroles — izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī. Savukārt saskaņā ar Pārejas noteikumu 12. un 14.punktu, papildsodu — policijas kontroli — turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Papildsodu — probācijas uzraudzību — sāk piemērot ar 2011.gada 1.oktobri personām, kuras izdarījušas šā likuma 159., 160., 161., 162., 162.[1], 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet ar 2015.gada 1.janvāri — personām, kuras izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Pamatojoties uz apstākli, ka apsūdzētais /pers. D/ noziedzīgo nodarījumu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir izdarījis 2014.gada 25.novembrī, nosakot izskatāmajā lietā piemērojamo papildsodu ir izlemjams jautājums par papildsoda - policijas kontroles piemērošanu.

Atzīstot par iespējamu izskatāmajā lietā piemērot apsūdzētajam sodu piespiedu darbu veidā, papildsods – policijas kontrole pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas soda sankcijas nav jāpiemēro, jo papildsods – policijas kontrole tiek piemērots tikai tajos gadījumos, kad apsūdzētajam tiek noteikts brīvības atņemšanas sods.

Nosakot galīgo sodu, tiesa ņem vērā, ka ar Saldus rajona tiesas 2008.gada 20.marta spriedumu, /pers. D/ ir sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem 1 mēnesi ar mantas konfiskāciju, un policijas kontroli uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2008. gada 14. jūlijā, atbrīvots pirms termiņa no Liepājas cietuma 2013. gada 26. novembrī, neizciestais sods brīvības atņemšana 1 gads 10 mēneši 5 dienas. Noziedzīgo nodarījumu izskatāmajā lietā /pers. D/ ir izdarījis laikā, kad nosacīti pirms termiņa uz neizciestā soda laiku – 1 gadu 10 mēnešiem 5 dienām, bija atbrīvots no Saldus rajona tiesas

2008.gada 20.marta spriedumā noteiktā brīvības atņemšanas soda izciešanas, un līdz ar to, galīgais sods izskatāmajā lietā, pamatojoties uz Krimināllikuma 61.panta piekto daļu, ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.panta nosacījumiem, t.i., pēc spriedumu kopības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Ņemot vērā, ka izskatāmajā lietā sods tiek noteikts piespiedu darba veidā, tiesa atzīst, ka galīgais sods ir nosakāms noteiktajam sodam izskatāmajā lietā pilnīgi pieskaitot sodu, kas nav izciests ar 208.gada 20.marta Saldus rajona tiesas spriedumu, t.i., brīvības atņemšana uz 1 gadu 10 mēnešiem 5 dienām, kā arī pilnībā ir pievienojams neizciestais papildsods – policijas kontrole uz 1 gadu.

Papildsods – policijas kontrole, kas noteikts saskaņā ar Saldus rajona tiesas 2008.gada 20.marta spriedumu nosakot galīgo sodu ir pievienojams pilnībā, jo saskaņā ar Krimināllikuma 45.panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim), gadījumos, kad persona ir nosacīti pirms termiņa atbrīvota no soda izciešanas, papildsoda – policijas kontrole – izpildi uzsāk ar brīdi, kad beigusies personas uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas. Ņemot vērā, ka jauno noziedzīgo nodarījumu /pers. D/ ir izdarījis nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas uzraudzības laikā, piemēroto papildsodu – policijas kontrole, apsūdzētais /pers. D/ izciest nav uzsācis.

Nosakot galīgo sodu un izvērtējot ar Saldus rajona tiesas 2008.gada 20.marta spriedumu noteiktā papildsoda – mantas konfiskācija – piemērošanu /pers. D/, tiesa ņem vērā, ka papildsods – mantas konfiskācija, saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 142.pantu, ir izciešams uzreiz pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Ņemot vērā, ka lietas materiālos nav ziņu par to, ka šis papildsods nebūtu izciests, tiesa atzīst, ka nosakot galīgo sodu /pers. D/ nav pievienojams ar Saldus rajona tiesas 2008.gada 20.marta spriedumu noteiktais papildsods – mantas konfiskācija.

Tiesai nav izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem.

Lietiskais pierādījums-1.gab. cigarešu paciņa "Bayron", kurā iekšā atrodas 2.gab. celofāna vīstokļi ar dzeltenīgas krāsas pulverveida vielu, , kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.14.-100.KR (lietas 43.lapa), saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punktu, kā lietas, kuru apgrozība ir aizliegta, ir iznīcināmas.

/pers. D/ 2014.gada 26.novembrī piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā(lietas 27.lapa), kas saglabājams līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stāsies spriedums izskatāmajā lietā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 (simtu piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, galīgo sodu noteikt pēc spriedumu kopības, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam pilnībā pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Saldus rajona tiesas 2008.gada 20.marta sprieduma – brīvības atņemšana 1 (viens) gads 10 (desmit) mēneši 5 (piecas) dienas un policijas kontrole uz 1 (viens) gadu, un galīgo sodu noteikt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 10 (desmit) mēnešiem 5 (piecām) dienām, piespiedu darbu uz 150 (simtu piecdesmit) stundām un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, piespiedu darba soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2014.gada 25.novembra līdz 2014.gada 26.novembrim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām.

/pers. D/ 2014.gada 26.novembrī piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, saglabāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai .

Lietiskos pierādījumus -1.gab. cigarešu paciņa "Bayron", kurā iekšā atrodas 2.gab. celofāna vīstokļi ar dzeltenīgas krāsas pulverveida vielu, kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.14.-100.KR (lietas 43.lapa), pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L.Jansone